

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มี 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบูรพา และปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการนั้นเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 157 คน 2) คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 361 คน และ 3) พนักงาน 1,936 คน ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบกิจการเดียวกัน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ และ E-mail โดยมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเป็นผู้ประสานงานกับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน และพนักงาน ได้รับแบบสอบถามตอบกลับ จากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพจำนวน 86 ชุด คิดเป็นร้อยละ 54.77 ของกลุ่มตัวอย่าง จากคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานจำนวน 312 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.43 ของกลุ่มตัวอย่าง และจากพนักงาน จำนวน 736 ชุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติตามบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ทั้ง 6 ข้อ ดังนี้ 1) การประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย 2) การตรวจประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการ 3) การแนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือ 4) การแนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง 5) การตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน และ 6) การรวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเสมอ ร้อยละ 44.2, 53.5, 62.8, 58.1, และ 72.1 โดยไม่มีผู้ที่ไม่เคยปฏิบัติตามกฎหมาย ในส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.8 โดยมีอายุระหว่าง 23 - 35 ปี ($\bar{X}$ = 28.09, S.D. = 3.289) และส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ Type B ร้อยละ 60.5

ในส่วนการปฏิบัติตามบทบาทตามกฎหมายของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ ข้อ 1) การส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านความปลอดภัย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติเสมอ ร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ มีการปฏิบัติบ่อย ๆ ร้อยละ 42.9 ข้อ 2) การสำรวจการปฏิบัติการด้านความปลอดภัย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติบ่อย ๆ ร้อยละ 40.4

รองลงมา คือ มีการปฏิบัติเสมอ ร้อยละ 34.0 ข้อ 3) การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย และ ข้อ 4) การวางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 30.1 และ 34.6 ตามลำดับ รองลงมา คือ มีการปฏิบัติบ่อย ๆ ร้อยละ 28.8 และ 25.6 ตามลำดับ และ ข้อ 5) การประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยส่วนใหญ่มีการปฏิบัติบ่อย ๆ ร้อยละ 31.4 รองลงมา คือ มีการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 30.8 ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 312 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.3 มีอายุระหว่าง 21 – 55 ปี ($\bar{X}$ = 34.96, S.D. = 6.690) และส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ Type B ร้อยละ 69.2

ในด้านระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำนวน 736 คน พบว่ามีระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.4 เมื่อแบ่งระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ด้านการเสนอแนะด้านความปลอดภัย ด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร และด้านการมีส่วนร่วมกับการความปลอดภัย พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 77.4, 69.3, 73.4 และ 76.4 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อแยกวิเคราะห์รายด้าน พบว่า การปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน และด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหารเท่านั้น ในส่วนการปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงานเพียงด้านเดียว

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน พบว่า เพศ อายุ และบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และเมื่อแยกวิเคราะห์รายด้าน พบว่า เพศ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ยกเว้นด้านการเสนอแนะ

ด้านความปลอดภัย เมื่อวิเคราะห์ อายุของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานพบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงาน ยกเว้นด้านการเสนอแนะด้านความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหารของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน และเมื่อวิเคราะห์บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานพบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานทุกด้าน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงาน พบว่า

1. การปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพโดยส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอทุกข้อ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ได้รับการปลูกฝังด้านความปลอดภัยในการทำงาน และทราบถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับดังกล่าวจึงมีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างสม่ำเสมอ ในบางข้อที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ การประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และการตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นบทบาทที่ไม่ได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง

ในส่วนของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามบทบาทตามกฎหมายในข้อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยเสมอ ส่วนในข้ออื่น ๆ จะมีการปฏิบัติบ่อย ๆ เนื่องจากมีหน้าที่หลักต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว ในบทบาทด้านการฝึกอบรม ด้านการวางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย และการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ที่ไม่เคยปฏิบัติ ในส่วนนี้ ในบางสถานประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเป็นผู้ปฏิบัติ คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานบางสถานประกอบกิจการจึงไม่เคยปฏิบัติ

ความสัมพันธ์ของการปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีพบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงาน เมื่อ

จำแนกรายด้าน พบว่าการปฏิบัติบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน และด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ส่วนคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Tsung – Chih Wu และคณะ (2553) ที่พบว่าบทบาทของนายจ้างและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยของพนักงานในบริษัทโทรคมนาคม

2. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 62.64 เนื่องจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบูรพาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (จำนวนนิสิตสำเร็จการศึกษา, reg2.buu.ac.th/registrar/stat.asp?avs336776007=1) ในส่วนของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เนื่องจากในสถานประกอบกิจการในตำแหน่งผู้บริหารหรือหัวหน้างานส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างของสองกลุ่มนี้แตกต่างกัน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และเมื่อแยกรายด้านพบว่า เพศของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร และด้านการมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัย โดย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพเพศชาย จะมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมากกว่าเพศหญิง ส่วน คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพศหญิงจะมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานมากกว่าเพศชาย เนื่องจาก เพศหญิงเมื่ออยู่ในตำแหน่งผู้นำเดี่ยวจะรับรู้ความสามารถและประสิทธิภาพของตนเองต่ำ เพศชาย (Eagly, Makhijani and Klonsky, 1992, pp. 3-22) และทฤษฎีทางเพศกับการใช้อำนาจ ของจอห์นสัน (Johnson's Gender Congruence Theory of Power) (Johnson, 1976, pp. 99-110) เสนอว่าการรับรู้ของเพศหญิงจะประเมินว่าได้รับการสนับสนุนก็ต่อเมื่อมีการใช้อำนาจในทางอ้อม หรือเมื่ออยู่เป็นกลุ่ม

อายุ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 25-35 ปี เนื่องจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ผลิตบัณฑิตรุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2540 ช่วงอายุจึงอยู่ในช่วงดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์พบว่าอายุ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงาน เมื่อวิเคราะห์ รายด้าน พบว่า อายุของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร และด้านการมีส่วนร่วมกับงานความปลอดภัย ในส่วนของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ด้านการเสนอแนะด้านความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมกับงานความปลอดภัย โดยช่วงอายุมากจะมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานมากกว่าช่วงอายุน้อย Hannes Zacher, Kathrin Rosing, and Michael Frese (2011) พบว่า ผู้นำที่อายุมากจะมีการปฏิบัติตามกรอบที่มีการกำหนดไว้ดีกว่าผู้นำที่มีอายุน้อย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย

บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ Type B ทั้งสองกลุ่ม เนื่องจากประเทศไทยดั้งเดิมเป็นประเทศเกษตรกรรม ดำเนินชีวิตแบบสบาย ๆ ไม่รีบร้อน มีชีวิตที่เรียบง่าย

เมื่อวิเคราะห์บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงาน ซึ่งพบว่าเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานทุกด้าน คือ ด้านพฤติกรรมเพื่อนร่วมงาน ด้านการเสนอแนะด้านความปลอดภัย ด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร และด้านการมีส่วนร่วมกับงานความปลอดภัย โดยพบว่า บุคลิกภาพ Type A มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานมากกว่าบุคลิกภาพ Type B สอดคล้องกับ สิริพัชร เปรมชัยเชียร (2543) ชัยวัฒน์ (2543) และกนกนิภา (2547) พบว่าบุคลิกภาพของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและการรับรู้ด้านความปลอดภัยในทางบวก

3. จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมเพิ่มเติม พบว่า ลักษณะของเจ้าของสถานประกอบการ มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เป็นเพราะว่าเมื่อเจ้าของสถานประกอบการมีลักษณะที่แตกต่างกันทำให้การออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ และการปฏิบัติต่อพนักงาน ไม่เหมือนกัน และยังพบว่าประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โดยผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปในสถานประกอบการปัจจุบัน จะทำให้ระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานดีขึ้น เนื่องจากเมื่อมีประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ทำให้ได้มีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานและวิธีการที่จะทำความเข้าใจกับพนักงานได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานในพนักงาน ทั้งในด้านของการปฏิบัติตามบทบาทของตนเองตามกฎหมาย และ และ บุคลิกภาพ ดังนั้นควรมีการปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้มีความสำคัญในการปฏิบัติตามบทบาทในกฎหมายตามหน้าที่ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากมีส่วนช่วยในการพัฒนาระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงาน และควรมีบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับ บุคลิกภาพแบบ Type A คือมีความกระฉับกระเฉง มั่นใจในตนเอง กล้าตัดสินใจ และมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จภายในเวลา เพื่อเป็นส่วนช่วยในการส่งเสริมระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานด้วย

2. สำหรับในด้านอายุ ซึ่งจะสัมพันธ์ไปกับอายุงานของ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานในพนักงาน ก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่ควรพิจารณาระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เนื่องจากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการแห่งในระยะเวลาที่นานขึ้น จะทำให้การบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความต่อเนื่อง ส่งผลให้ระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่นอกเหนือจากกฎหมายกำหนด
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อระดับวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานเพิ่มเติม
3. ควรเพิ่มการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เหมาะสมกับลักษณะสถานประกอบการที่มีข้อมูลพื้นฐานที่แตกต่างกัน
4. เนื่องจากในครั้งนี้ทำการวิจัยในกลุ่มใหญ่ จึงให้โรงงานตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ทำให้อาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการตอบแบบสอบถามโดยที่ผู้วิจัยไม่สามารถอธิบายได้ครบถ้วน ดังนั้นการสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม จะทำให้ทราบแนวคิดต่าง ๆ ของโรงงานเพิ่มเติมและชัดเจน มากยิ่งขึ้น
5. ควรมีการติดตามเก็บข้อมูลเป็นระยะ ๆ เนื่องจากวัฒนธรรมความปลอดภัยในการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ